

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia

2007 r.

**w sprawie trybu uzyskiwania tytułu specjalisty przez lekarza i lekarza dentystę
będącego żołnierzem w czynnej służbie wojskowej lub zatrudnionego w
zakładzie opieki zdrowotnej utworzonym przez Ministra Obrony Narodowej**

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2005 r. Nr 226, poz. 1943, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) tryb uzyskiwania tytułu specjalisty przez:
 - a) lekarza i lekarza dentystę będącego żołnierzem w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z późn. zm.²⁾), zwanego dalej „lekarzem będącym żołnierzem”,
 - b) lekarza i lekarza dentystę zatrudnionego w zakładzie opieki zdrowotnej utworzonym przez Ministra Obrony Narodowej, zwanego dalej „lekarzem”;
- 2) wzory dokumentów wymaganych przy realizowaniu specjalizacji.

§ 2.

1. Lekarz lub lekarz będący żołnierzem może rozpocząć specjalizację w wybranej specjalności, jeżeli posiada prawo wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentysty na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Lekarz lub lekarz będący żołnierzem może odbyć specjalizację w jednostce organizacyjnej służby zdrowia utworzonej przez Ministra Obrony Narodowej, która została wpisana na listę jednostek uprawnionych do prowadzenia szkolenia, prowadzoną przez ministra właściwego do spraw zdrowia, zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty.
3. Minister Obrony Narodowej, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, po zasięgnięciu opinii Wojskowej Rady Lekarskiej,

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 117, poz. 790, Nr 191, poz. 1410 i Nr 220, poz. 1600.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 711, Nr 191, poz. 1414 i Nr 220, poz. 1600 i 1602.

może wnioskować do ministra właściwego do spraw zdrowia, o zwiększenie limitu miejsc szkoleniowych w jednostkach organizacyjnych służby zdrowia utworzonych przez Ministra Obrony Narodowej.

4. Kierownicy jednostek, o których mowa w ust. 2, przedkładają do dnia 15 kwietnia i 15 listopada każdego roku Szefowi jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej właściwej do spraw zdrowia, zwanemu dalej „Szefem jednostki”, informację o wolnych miejscach szkoleniowych.
5. Lekarz lub lekarz będący żołnierzem, za zgodą Szefa jednostki, może odbyć specjalizację lub staż kierunkowy w innej jednostce niż wymieniona w ust. 2, wpisanej na listę jednostek uprawnionych do prowadzenia szkolenia.
6. Lekarz będący żołnierzem, za zgodą kierownika specjalizacji, może odbyć staże cząstkowe w jednostce innej niż wymieniona w ust. 2, położonej najbliższej miejsca pełnienia służby.

§ 3.

1. Lekarz lub lekarz będący żołnierzem może odbyć specjalizację:
 - 1) w ramach pełnienia służby wojskowej na stanowisku służbowym w jednostce organizacyjnej, o której mowa w § 2 ust. 2;
 - 2) w ramach zatrudnienia na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony lub określony okresem trwania specjalizacji z jednostką organizacyjną, o której mowa w § 2 ust. 2;
 - 3) na podstawie skierowania przez dowódcę jednostki wojskowej lub komendanta (dyrektora) samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej utworzonego przez Ministra Obrony Narodowej, do jednostki organizacyjnej, o której mowa w § 2 ust. 2, w celu odbycia specjalizacji z jednoczesnym pozostawieniem na stanowisku służbowym lub stanowisku pracy;
 - 4) w ramach płatnego urlopu szkoleniowego udzielonego pracownikowi na podstawie odrębnych przepisów;
 - 5) w ramach umowy o pracę, zawartej na czas nieokreślony z jednostką organizacyjną inną niż wymienione w § 2 ust. 2 i 5, zapewniającą realizację części programu specjalizacji w zakresie form pogłębiania i uzupełniania wiedzy teoretycznej oraz doskonalenia i nabywania umiejętności praktycznych, a w szczególności:
 - a) samokształcenie, w tym napisanie pracy pogładowej lub opublikowanie w recenzowanym czasopiśmie medycznym pracy oryginalnej, której temat odpowiada programowi właściwej specjalizacji, zwanej dalej "pracą oryginalną",
 - b) szkolenie i uczestniczenie w wykonywaniu oraz wykonanie w ustalonej liczbie określonych zabiegów lub procedur medycznych:
 - wykonywanych z asystą lub pod nadzorem kierownika specjalizacji albo lekarza specjalisty przez niego wyznaczonego - oznaczonych kodem "A",
 - w których lekarz uczestniczy, jako pierwsza asysta - oznaczonych kodem "B",

- w których lekarz uczestniczy, jako druga asysta - oznaczonych kodem "C",
 - c) pełnienie dyżurów medycznych, które lekarz jest obowiązany pełnić w czasie realizacji programu odpowiedniej specjalizacji, w liczbie określonej w tym programie, nie mniej niż 3 dyżury w miesiącu i w ramach płatnych urlopów szkoleniowych udzielanych pracownikowi na czas niezbędny do realizacji pozostałej części programu specjalizacji w jednostce organizacyjnej prowadzącej specjalizację lub odpowiednio prowadzącej staż kierunkowy;
 - 6) w ramach poszerzenia zajęć programowych dziennych studiów doktoranckich odbywanych w wojskowych jednostkach badawczo-rozwojowych o program specjalizacji zgodny z kierunkiem studiów i udzielonego urlopu szkoleniowego lub bezpłatnego, a po ukończeniu tych studiów w trybie pkt 2 i 4;
 - 7) w ramach przyznanego etatu rezydenckiego, zwanego dalej „rezydenturą”, w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w § 2 ust. 2.
2. Doskonalenie zawodowe w formie specjalizacji lekarza będącego żołnierzem jest równoznaczne z odbywaniem studiów podyplomowych i podlega w związku z tym przepisom dotyczącym udzielania pomocy finansowej żołnierzom zawodowym pobierającym naukę.
 3. Lekarz będący żołnierzem może rozpocząć odbywanie specjalizacji w trybie określonym w ust. 1 pkt 3, jeżeli ma czas służby ustalony w sposób umożliwiający odbywanie specjalizacji lub przyznany płatny urlop szkoleniowy określony w odrębnych przepisach.
 4. Lekarza będącego żołnierzem w każdym roku specjalizacji, za zgodą Szefa jednostki, oddelegowuje się do jednostki organizacyjnej określonej w § 2 ust. 2 i 5, w celu odbycia staży specjalizacyjnych, w wymiarze 3 miesięcy w roku kalendarzowym.
 5. Lekarz może rozpocząć odbywanie specjalizacji w trybie określonym w ust. 1 pkt 4, jeżeli ma przyznany przez pracodawcę urlop szkoleniowy na zasadach określonych w odrębnych przepisach lub ma czas pracy ustalony w sposób umożliwiający odbywanie specjalizacji.
 6. Lekarz będący żołnierzem może ubiegać się o rozpoczęcie specjalizacji w trybie określonym ust. 1 pkt 7, jeżeli nie posiada żadnej specjalizacji.
 7. Lekarza będącego żołnierzem, który został zakwalifikowany do odbywania specjalizacji w trybie określonym w ust. 1 pkt 7, organ kadrowy przenosi, na czas trwania specjalizacji, do jednostki organizacyjnej, o której mowa w § 2 ust. 2, na stanowisko równorzędne z zajmowanym.
 8. Minister Obrony Narodowej, na wniosek Szefa jednostki, określi przed rozpoczęciem postępowania kwalifikacyjnego, dziedziny medycyny oraz ilość miejsc rezydenckich udostępnianych w danym postępowaniu.

§ 4.

Lekarzowi i lekarzowi będącemu żołnierzem pełniącemu dyżur medyczny w ramach realizacji programu specjalizacji przysługuje wynagrodzenie:

- 1) na podstawie umowy o pracę lub

2) na podstawie umowy o pełnienie dyżurów.

§ 5.

1. W celu przystąpienia do postępowania kwalifikacyjnego lekarz lub lekarz będący żołnierzem składa wniosek o rozpoczęcie specjalizacji do Szefa jednostki w terminie do dnia 31 marca lub do dnia 31 października każdego roku.
2. Lekarz będący żołnierzem składa wniosek drogą służbową.
3. Lekarz zatrudniony w jednostce wojskowej lub zakładzie opieki zdrowotnej utworzonym przez Ministra Obrony Narodowej składa wniosek, o którym mowa w ust. 1, po uzyskaniu zgody pracodawcy na odbywanie specjalizacji.
4. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, lekarz lub lekarz będący żołnierzem może zaproponować jednostkę organizacyjną służby zdrowia, która prowadziłaby jego specjalizację.
5. Wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik Nr 1 do rozporządzenia.

§ 6.

1. Lekarz i lekarz będący żołnierzem, posiadający prawo wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentystry, zamierzający przystąpić do postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w § 5 ust. 1, nie posiadający specjalizacji I lub II stopnia, bądź tytułu specjalisty, składa do Szefa jednostki wniosek o przystąpienie do egzaminu, zawierający:
 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres zamieszkania;
 - 3) numer PESEL;
 - 4) numer rejestracyjny izby lekarskiej.
2. Wniosek wymieniony w ust. 1 należy złożyć do dnia:
 - 1) 15 stycznia w przypadku Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Państwowego w sesji wiosennej;
 - 2) 14 lutego w przypadku Lekarskiego Egzaminu Państwowego w sesji wiosennej;
 - 3) 15 sierpnia w przypadku Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Państwowego w sesji jesiennej;
 - 4) 15 września w przypadku Lekarskiego Egzaminu Państwowego w sesji jesiennej.
3. Szef jednostki przekazuje do Centrum Egzaminów Medycznych listę lekarzy zawierających dane, o których mowa w ust. 1, w terminie do dnia:
 - 1) 31 stycznia w przypadku Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Państwowego w sesji wiosennej;
 - 2) 28 lutego w przypadku Lekarskiego Egzaminu Państwowego w sesji wiosennej;
 - 3) 31 sierpnia w przypadku Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Państwowego w sesji jesiennej;
 - 4) 30 września w przypadku Lekarskiego Egzaminu Państwowego w sesji jesiennej.

§ 7.

1. Postępowanie kwalifikacyjne organizuje Szef jednostki dwa razy do roku w terminach od dnia 1 maja do dnia 30 czerwca i od dnia 1 grudnia do dnia 31 stycznia.
2. Postępowanie kwalifikacyjne obejmuje ocenę formalną wniosku o rozpoczęcie specjalizacji oraz postępowanie konkursowe.
3. Postępowanie konkursowe obejmuje i uwzględnia:
 - 1) w przypadku lekarza, który występuje o rozpoczęcie specjalizacji w podstawowej dziedzinie medycyny:
 - a) jeżeli nie posiada specjalizacji I lub II stopnia, bądź tytułu specjalisty - rozmowę kwalifikacyjną oraz wynik Lekarskiego Egzaminu Państwowego, a w przypadku lekarza dentysty, wynik Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Państwowego,
 - b) jeżeli posiada I lub II stopień specjalizacji albo tytuł specjalisty - rozmowę kwalifikacyjną oraz wynik egzaminu w zakresie odpowiedniej specjalizacji I lub II stopnia lub Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego;
 - 2) w przypadku lekarza, który występuje o rozpoczęcie specjalizacji w szczegółowej dziedzinie medycyny - rozmowę kwalifikacyjną oraz wynik egzaminu w zakresie odpowiedniej specjalizacji.
4. Postępowanie kwalifikacyjne przeprowadza, powołana przez Szefa jednostki, komisja, w skład której wchodzi lekarze specjaliści z dziedziny medycyny objętej postępowaniem kwalifikacyjnym lub w uzasadnionych przypadkach z pokrewnych dziedzin medycyny, a w szczególności:
 - 1) konsultant, o którym mowa w § 2 ust. 4 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 25 października 2002 r. w sprawie konsultantów krajowych i wojewódzkich (Dz. U. Nr 188, poz. 1582 oraz z 2005 r. Nr 158, poz. 1333), zwany „Konsultantem wojskowej służby zdrowia” lub jego przedstawiciel – jako przewodniczący komisji;
 - 2) przedstawiciel Wojskowej Rady Lekarskiej;
 - 3) przedstawiciel właściwego towarzystwa naukowego;
 - 4) przedstawiciel jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej właściwej do spraw zdrowia.
5. Od decyzji komisji kwalifikacyjnej lekarzowi będącemu żołnierzem i lekarzowi przysługuje odwołanie do Ministra Obrony Narodowej w terminie 14 dni od dnia zakończenia postępowania kwalifikacyjnego.

§ 8.

1. Do odbywania specjalizacji zostają zakwalifikowani lekarze i lekarze będący żołnierzami, których liczba odpowiada liczbie wolnych miejsc szkoleniowych w danej dziedzinie medycyny w kolejności od najwyższej uzyskanej punktacji.
2. Wynik postępowania kwalifikacyjnego stanowi:
 - 1) procent maksymalnej liczby punktów uzyskanych z rozmowy kwalifikacyjnej i Lekarskiego Egzaminu Państwowego lub Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu

- Państwowego albo egzaminu specjalizacyjnego - w postępowaniu kwalifikacyjnym dotyczącym specjalizacji podstawowej;
- 2) procent maksymalnej liczby punktów uzyskanych z rozmowy kwalifikacyjnej i liczby punktów z egzaminu w zakresie odpowiedniej specjalizacji - w postępowaniu kwalifikacyjnym dotyczącym specjalizacji szczegółowej.
3. Maksymalna liczba punktów:
- 1) z rozmowy kwalifikacyjnej wynosi 15 punktów (3 pytania po 5 punktów);
 - 2) z egzaminu specjalizacyjnego wynosi 200 punktów, przy czym:
 - a) za ocenę 3,0 otrzymuje się 60 punktów,
 - b) za ocenę 3,1-3,5 otrzymuje się 80 punktów,
 - a) za ocenę 3,6 - 3,9 otrzymuje się 100 punktów,
 - b) za ocenę 4,0 otrzymuje się 120 punktów,
 - c) za ocenę 4,1-4,5 otrzymuje się 140 punktów,
 - d) za ocenę 4,6-4,9 otrzymuje się 160 punktów,
 - e) za ocenę 5,0 otrzymuje się 180 punktów,
 - f) za ocenę 5,0 z wyróżnieniem otrzymuje się 200 punktów.
4. W przypadku uzyskania w postępowaniu kwalifikacyjnym równej ilości punktów przez lekarza będącego żołnierzem i lekarza, Szef jednostki na miejsce szkoleniowe w **jednostkach organizacyjnych służby zdrowia utworzonych przez Ministra Obrony Narodowej**, kierując się potrzebami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, w pierwszej kolejności kieruje lekarza będącego żołnierzem.
5. Szef kieruje lekarza lub lekarza będącego żołnierzem, zakwalifikowanego do odbywania specjalizacji do jednostki organizacyjnej, o której mowa w § 2 ust. 2, w ramach posiadanych wolnych miejsc szkoleniowych, uwzględniając:
- 1) propozycję wyrażoną przez lekarza we wniosku o rozpoczęcie specjalizacji;
 - 2) wyniki postępowania kwalifikacyjnego;
 - 3) miejsce zatrudnienia lub służby;
 - 4) wstępną akceptację kierownika jednostki organizacyjnej prowadzącej specjalizację.
6. Lekarzowi lub lekarzowi będącemu żołnierzem, zakwalifikowanemu do odbywania specjalizacji, Szef jednostki wydaje kartę szkolenia specjalizacyjnego, informacją o obowiązującym programie specjalizacji oraz indeks wykonywanych zabiegów i procedur medycznych.
7. Skierowanie do jednostki organizacyjnej, o której mowa w § 2 ust. 4, po uzyskaniu zgody jednostki organizacyjnej podległej wojewodzie, zajmującej się kształceniem podyplomowym pracowników ochrony zdrowia lub Dyrektora Departamentu Zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w odniesieniu do jednostek organizacyjnych utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, wydaje Szef jednostki.
8. Wzór karty, programu specjalizacji oraz indeksu zabiegów i procedur medycznych, o których mowa w ust. 6, określają załączniki Nr 2 i 3 do rozporządzenia.

1. Okres trwania specjalizacji może być przedłużony nie więcej niż o połowę planowanego okresu trwania specjalizacji, z zastrzeżeniem ust. 2 - 4.
2. Okres trwania specjalizacji może być dodatkowo przedłużony o okres:
 - 1) udzielonego lekarzowi przez pracodawcę urlopu wychowawczego na zasadach określonych w odrębnych przepisach;
 - 2) oddelegowania lekarza będącego żołnierzem do służby poza granicami kraju;
 - 3) czasowego oddelegowania do pełnienia służby w innym miejscu kraju.
3. Okres trwania specjalizacji ulega przedłużeniu o czas oczekiwania na miejsce szkoleniowe w innej jednostce organizacyjnej, jeżeli jednostka szkoląca utraciła uprawnienia do szkolenia.
4. Okres trwania specjalizacji odbywanej w trybie § 3 ust. 1 pkt 7 może być przedłużony nie dłużej niż o rok.

§ 10.

1. O rozpoczęciu przez lekarza lub lekarza będącego żołnierzem specjalizacji, Szef jednostki powiadamia Wojskową Izbę Lekarską lub okręgową izbę lekarską, której lekarz jest członkiem.
2. Rejestr lekarzy i lekarzy będących żołnierzami, odbywających specjalizację w zakładach opieki zdrowotnej utworzonych przez Ministra Obrony Narodowej prowadzi Szef jednostki, zgodnie z systemem ewidencyjno-informatycznym, według następującego układu danych:
 - 1) numer wpisu do rejestru składający się z ciągu kolejnych znaków:
 - a) dwucyfrowego symbolu województwa, będącego pierwszym członem identyfikatora jednostek podziału terytorialnego określonego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 157, poz. 1031, z późn. zm.³⁾),
 - b) czterocyfrowego kodu specjalizacji, zgodnie z wykazem kodów specjalizacji w określonych dziedzinach medycyny, stanowiącego załącznik nr 8 do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 października 2005 r. w sprawie specjalizacji lekarzy i lekarzy dentyistów (Dz. U. Nr 213, poz. 1779 oraz z 2007 r. Nr 13, poz. 85),
 - c) jednocyfrowego oznaczenia zawodu lekarza lub lekarza dentyisty:
 - dla lekarza - 1,
 - dla lekarza dentyisty - 2,
 - dla lekarza posiadającego jednocześnie tytuł zawodowy lekarza i lekarza dentyisty - 3,

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 13, poz. 161, z 2001 r. Nr 12, poz. 100 i Nr 157, poz. 1840, z 2002 r. Nr 177, poz. 1459, z 2003 r. Nr 208, poz. 2022, z 2004 r. Nr 254, poz. 2535, z 2005 r. Nr 206, poz. 1706 oraz z 2006 r. Nr 36, poz. 246.

- d) siedmiocyfrowego numeru prawa wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentysty;
 - 2) imię (imiona) i nazwisko lekarza lub lekarza dentysty oraz stopień wojskowy;
 - 3) nazwisko rodowe;
 - 4) obywatelstwo;
 - 5) numer PESEL;
 - 6) numer rejestracyjny lekarza w okręgowej izbie lekarskiej;
 - 7) numer seryjny i data wystawienia dokumentu „Prawo wykonywania zawodu lekarza” lub ”Prawo wykonywania zawodu lekarza dentysty”;
 - 8) posiadane specjalizacje oraz rok ich uzyskania;
 - 9) data i wynik zakończenia postępowania kwalifikacyjnego;
 - 10) numer i data decyzji ministra właściwego do spraw zdrowia w sprawie wyrażenia zgody na odbywanie specjalizacji przez lekarza cudzoziemca;
 - 11) tryb odbywania specjalizacji lub zasady finansowania specjalizacji odbywanej przez lekarza cudzoziemca;
 - 12) data i numer skierowania do odbywania specjalizacji;
 - 13) numer karty szkolenia specjalizacyjnego oraz indeksu zabiegów i procedur medycznych;
 - 14) nazwa i adres jednostki organizacyjnej oraz nazwa komórki organizacyjnej, w której odbywana jest specjalizacja;
 - 15) imię i nazwisko kierownika specjalizacji, posiadane specjalizacje, stanowisko;
 - 16) data rozpoczęcia i zakończenia szkolenia specjalizacyjnego;
 - 17) data przedłużenia szkolenia specjalizacyjnego i okres, o jaki szkolenie to zostało przedłużone;
 - 18) data uzyskania zaliczenia Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego;
 - 19) adnotacje dotyczące przeniesienia się lekarza w celu odbywania specjalizacji z obszaru innego województwa, przyczyny przeniesienia, nazwa jednostki organizacyjnej, w której lekarz odbywał dotychczas specjalizację, tryb odbywania specjalizacji, nazwisko i imię dotychczasowego kierownika specjalizacji, dotychczasowy okres trwania specjalizacji;
 - 20) adnotacje dotyczące wykreślenia lekarza z rejestru.
3. Lekarz lub lekarz będący żołnierzem może zostać skreślony z listy specjalizantów wojskowej służby zdrowia w przypadku:
 - 1) nie rozpoczęcia specjalizacji w terminie 6 miesięcy od dnia postępowania kwalifikacyjnego, z wyłączeniem okresu oczekiwania na miejsce szkoleniowe;
 - 2) nie kontynuowania specjalizacji przez okres 6 miesięcy, na pisemny wniosek kierownika specjalizacji, z wyłączeniem czasu pracy lub pełnienia służby poza granicami kraju;
 - 3) nie wywiązywania się z podstawowych obowiązków służbowych, na pisemny wniosek przełożonego lub kierownika specjalizacji.
 4. W przypadku wykreślenia lekarza lub lekarza będącego żołnierzem z rejestru, Szef jednostki powiadamia Wojskową Izbę Lekarską lub właściwą okręgową izbę lekarską.

§ 11.

1. Lekarz lub lekarz będący żołnierzem przed przystąpieniem do egzaminu państwowego składa do Szefa jednostki następujące dokumenty:
 - 1) wniosek o przystąpienie do egzaminu państwowego;
 - 2) kartę szkolenia specjalizacyjnego oraz indeks wykonywanych zabiegów i procedur medycznych;
 - 3) opinię zawodową wystawioną przez kierownika specjalizacji dotyczącą uzdolnień i predyspozycji zawodowych, umiejętności manualnych, stosunku do pacjentów i współpracowników, zdolności organizacyjnych i umiejętności pracy w zespole;
 - 4) szczegółowy plan lub indywidualny harmonogram odbywania specjalizacji – zaakceptowany przez kierownika specjalizacji.
2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, lekarz lub lekarz będący żołnierzem może złożyć do dnia 31 lipca albo do dnia 31 grudnia każdego roku; jednakże w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia zaliczenia szkolenia specjalizacyjnego przez kierownika specjalizacji.
3. Szef jednostki po stwierdzeniu, że dokumenty, o których mowa w ust. 1, spełniają warunki formalne, przekazuje je w terminie 14 dni do Centrum Egzaminów Medycznych.

§ 12.

1. Lekarzowi lub lekarzowi będącemu żołnierzem, który uzyskał tytuł specjalisty w określonej dziedzinie medycyny po odbyciu szkolenia i złożeniu egzaminu państwowego z wynikiem pozytywnym, Centrum Egzaminów Medycznych wydaje dyplom, którego kopię przekazuje Szefowi jednostki i Wojskowej Izbie Lekarskiej lub właściwej okręgowej izbie lekarskiej.
2. Dokumentacja szkolenia specjalistycznego oraz kopia dyplomu przechowywana jest przez Szefa jednostki.

§ 13.

1. Liczbę miejsc szkoleniowych dla lekarzy i lekarzy będących żołnierzami, którzy mogą corocznie rozpocząć specjalizację w danej specjalności ustala Minister Obrony Narodowej – na wniosek Szefa jednostki - po zasięgnięciu opinii Wojskowej Rady Lekarskiej, uwzględniając maksymalną liczbę miejsc szkoleniowych w jednostkach organizacyjnych, o których mowa w § 2 ust. 2.
2. Minister Obrony Narodowej przekazuje ministrowi właściwemu do spraw zdrowia informację o liczbie wolnych miejsc szkoleniowych, uruchamianych w kolejnym postępowaniu kwalifikacyjnym.

§ 14.

Listę lekarzy i lekarzy będących żołnierzami zakwalifikowanych do odbywania specjalizacji sporządza Szef jednostki i po jej zatwierdzeniu przez Ministra Obrony Narodowej udostępnia do wglądu w swojej siedzibie.

§15.

1. Lekarz lub lekarz będący żołnierzem, który na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów został zakwalifikowany do odbywania specjalizacji w podstawowej lub szczegółowej dziedzinie medycyny, odbywa ją zgodnie z programem specjalizacji i okresem jej trwania, określonymi w odrębnych przepisach.
2. Kierownik specjalizacji, w przypadku lekarza będącego żołnierzem, po uzyskaniu opinii konsultanta krajowego do spraw obronności, w pierwszym roku trwania specjalizacji, może wystąpić z wnioskiem do Ministra Obrony Narodowej o uznanie udziału tego lekarza w misji poza granicami kraju za równoważne ze zrealizowaniem przez niego elementów określonych w programie specjalizacji.

§ 16.

W sprawach nieuregulowanych niniejszym rozporządzeniem zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 października 2005 r. w sprawie specjalizacji lekarzy i lekarzy dentyków.

§ 17.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej

W porozumieniu:
Minister Zdrowia

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia jest wykonaniem upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2005 r. Nr 226, poz. 1943, z 2006 r. Nr 117, poz. 790, Nr 191, poz. 1410 i Nr 220, poz. 1600) zobowiązującego Ministra Obrony Narodowej do określenia, w drodze rozporządzenia, trybu odbywania specjalizacji przez lekarzy i lekarzy dentystrów będących żołnierzami lub pracownikami wojska. Konieczność takiej regulacji wynika z potrzeby doprecyzowania przepisów tak, by były one zgodne z przepisami ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 122, poz. 1025 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 711, Nr 191, poz. 1414 i Nr 220, poz. 1600 i 1602), a odrębny tryb odbywania specjalizacji aby był spójny z procedurami cywilnymi (kwestie związane ze specjalizowaniem się lekarza i lekarza dentystry reguluje rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 20 października 2005 r. w sprawie specjalizacji lekarzy i lekarzy dentystrów - Dz. U. Nr 213, poz. 1779) i uwarunkowany potrzebami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Powyższą problematykę regulowały dotychczas:

- 1) zarządzenie Ministrów Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 16 grudnia 1983 r. w sprawie specjalizacji lekarzy wojskowych, lekarzy dentystrów wojskowych, farmaceutów wojskowych oraz pozostałej kadry i pracowników wojskowej służby zdrowia (Dz. Roz. MON z 1983 r. poz. 79);
- 2) rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 5 czerwca 2000 r. w sprawie trybu uzyskiwania tytułu specjalisty przez lekarza będącego żołnierzem w czynnej służbie wojskowej, pełniącego służbę lub zatrudnionego w zakładzie opieki zdrowotnej tworzonym przez Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. Nr 51, poz. 611).

Przedmiotowe rozporządzenie i zaproponowane w nim rozwiązania ułatwią dostęp lekarzy medycyny z jednostek wojskowych do szkoleń specjalistycznych i w ten sposób zahamują ich przedwczesne odchodzenie ze służby wojskowej.

Szkolenie specjalistyczne prowadzone jest w szpitalach wojskowych i instytutach podległych Ministrowi Obrony Narodowej, akredytowanych do prowadzenia specjalizacji przez Ministra Zdrowia. Komendanci i dyrektorzy szpitali zobowiązani są do raportowania bieżącego stanu obsadzenia miejsc szkoleniowych, celem jak najlepszego zaplanowania potrzeb kształcenia w siłach zbrojnych i umożliwienie szkolenia i przepływu kadr medycznych. Jednostką organizacyjną sprawującą nadzór nad trybem uzyskiwania tytułu specjalisty przez lekarzy będących żołnierzami lub pracownikami wojska jest Inspektorat Wojskowej Służby Zdrowia.

W projekcie, kierując się potrzebami i interesem Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zawarto normy regulujące kwestie naboru i właściwej liczby miejsc w danej specjalizacji medycznej oraz przepisy dotyczące trybu przeprowadzenia specjalizacji, z uwzględnieniem warunków służby żołnierzy lekarzy z jednostek wojskowych.

Wnioski lekarzy o rozpoczęcie specjalizacji w wybranej specjalności zainteresowani kierują do Szefa, który organizuje postępowanie kwalifikacyjne, a przeprowadza je powołana przez niego Komisja. Z uwagi na fakt istnienia w systemie wojskowej służby zdrowia struktur będących odpowiednikami struktur cywilnych (Wojskowa Rada Lekarska, konsultanci wojskowej służby zdrowia), w projekcie przewidziano skład komisji kwalifikacyjnej, kierując się wymogami określonymi przez rozporządzenie Ministra Zdrowia, z wykorzystaniem tych struktur. Przewidziano tryb składania wniosku przez lekarza, który na mocy obowiązujących przepisów, przed przystąpieniem do postępowania kwalifikacyjnego musi uzupełnić wniosek o wynik Państwowego Egzaminu Lekarskiego lub Lekarsko – Dentystycznego Egzaminu Państwowego. Wnioski lekarzy będących żołnierzami i lekarzy są kierowane, za pośrednictwem Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia, do Centralnej Komisji Egzaminów Medycznych, która przeprowadza egzamin.

W projekcie przewidziano także możliwość przedłużenia stażu specjalizacji o czas oddelegowania lekarza żołnierza do służby poza granicami kraju lub w kraju, co również jest związane ze specyfiką służby wojskowej i zadaniami stawianymi lekarzom przez przełożonych służbowych.

W projekcie zawarto zobowiązanie szefa jednostki organizacyjnej właściwej do spraw opieki zdrowotnej do informowania Wojskowej Izby Lekarskiej – właściwej dla lekarzy będących żołnierzami i okręgowych izb lekarskich - właściwych dla lekarzy, o rozpoczęciu przez lekarza żołnierza i lekarza specjalizacji i prowadzenia ewidencji specjalizantów.

Projekt rozporządzenia udostępniono w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Obrony Narodowej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt prawny.

Projektowane rozporządzenie oddziaływać będzie na:

- 1) właściwe organy wojskowe;
- 2) właściwe organy samorządu zawodowego lekarzy i lekarzy dentystów;
- 3) osoby fizyczne wykonujące zawód lekarza lub lekarza dentysty;
- 4) osoby prawne i jednostki organizacyjne uprawnione do szkolenia lekarzy i lekarzy dentystów;
- 5) wojskowe jednostki badawczo – rozwojowe.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt niniejszego rozporządzenia został wstępnie zaopiniowany przez Wojskową Radę Lekarską. Ponadto w trakcie uzgodnień międzyresortowych zostanie przesłany ponownie do Wojskowej Rady Lekarskiej, a także do:

- 1) Naczelnej Rady Lekarskiej;
- 2) Centrum Egzaminów Medycznych;
- 3) Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego.

Otrzymane w wyniku tych uzgodnień uwagi i propozycje zostaną uwzględnione w treści projektu.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na przedsiębiorczość, a także na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

6. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

*Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym*